

FAMILIETVIST

af C. Hostrup.
(1857. Folketheatret.)

Con moto.

Sandrup.

Mendelssohn.
Leucht heller als die Sonne.

I.

V. 1. Ja paa mig selv jeg kjender, nu en-de vil min Nød, Ak
V. 2. Skalsaa mit Liv for-svin-de som Drømmen u-den Spor? Mit

u-den Ven og Frønder jeg aad mit tør-re Brød, men Sul man ej mig bød, men Sul man ej mig
Lys kan al-drig skin-ne, jeg slu-ger u-den, Ord i Hast mit tør-re Fo'r; i Hast mit tør-re

bød, Hvor tidt min Taa-re flød! men jeg skal fin-de Ven-ner her i Na-
Fo'r; saa gaar jeg om og glør. Ak, hvil-ken Lyst at fin-de et godt Fa-

tu-rens Skjød, her i Na-tu-rens Skjød, her i Na-turens mil-de, gjæst-fri Skjød.
mil-je-bord, et godt Fa-mil-je-bord, et rig-tig fedt og godt Fa-mil-je-bord!

Søndag paa Amager.
„Paa Sæen naar den skummer“

Andante. *Vosborg.*

H.

V. 1. Vid vi bo i sam-me Gaard og i Stuen
V. 2. Ja det gik saa grum-me godt, vi var som to

beg-ge, Svo-gre, kun en Gang — De nok for-staar — skil-ler vo-re Væg-ge.
hvad man mang-led, stort og smaat, laan-te man der-ov-re.

poco rit. *rall.* *a tempo.*

Den-ne Nær-hed hav-de jo just ge-nert saa man-gen, her dog hvert et
Og var Da-gens Slid for-bi, hvor blev den be-løn-ned, ved Rambus og

Hjer-te fro hop-ped o-ver Gan-gen. *ff*
Lot-te-ri Aft-nen vi for-skjøn-*ff*ned.

V. 3.

Konerne holdt fælles Tugt
I de tvende Riger,
De fra Vindvet passed smukt
Paa hinandens Figer.
Vore Børn blev Kjæresten,
Ak, det var en Gammen!
Baade Ribs og Kirsebær
Syltede vi sammen.

V. 4.

Daglig vi ved vor Avis
Verdens Gang studered,
Ak, det var et Paradis,
Nu er det spoleret.
SANDRUP. Sig mig, hvi da Baandet brast?
VOSBORG. Ak, hvor kan De spørge?
Hvor er det, som kan staa fast
Anno otteogfyrrge?

J. L. Heiberg.
„Men Clara, hvorfor.“

Con moto.

III.

Sandrup.

V. 1. Jeg kjen - der al - le Ram - lers, hver
V. 2. Sand. Man hør ej vi - ge Plad - sen - det

e - vi - ge En, i - dag er de just u - de at spad - se - re; og
sik - kert jeg tror - et langt be - dre Mid - del er at fin - de; hvis

ik - ke vil de nøj - es med Pi - le - al - len, nej, her kan de be - dre chi - ka -
Ramlers skul - de kom - me, kan jeg med et Ord paa Ti - men faa dem til at for -

Alle.

- ne - re. Ja, her kan de be - dre chi - ka - ne - re.
svin - de. Alle. Paa Ti - men faa dem til at for - svin - de.

V. 3.

Mdm. VOSEBORG. Det Tilbud er jo herligt - vi takke! VOSB. Nej tys!
Den Tro, Du ham viser, er lidt farlig.

Mdm. VOSEBORG. Men husk, han gaar hver Søndag i Kirke hos Plyss!
Og saa er al Din Tvivl uforsvarlig.

VOSEBORG. Ja saa er vel min Tvivl uforsvarlig.

V. 4.

Hr Sandrup, vil De drikke med os her idag
En Kop af Geburtsdags - Chokoladen ?

SANDRUP. (bukker.) Jeg haaber, det skal være til felles Behag.
(af sides.) Se saadan fik vi Bugt med Barrikaden.

Allegro. Gaveaux.
„Tidt faar jeg, naar jeg drikker.“

IV. Sofie.

V.1. Min Gud! hvor han ham lig - ner præ -

Mathias. f Sofie. Math.

cis! O Lyk-ken mig vel sig - ner. Ma- thias! Ak Elsk- tel jeg Dig fav - ner i -

Sofie. Begge.

gjen. Ej Hjer- tet me - re sav - ner sin Ven. Ej Hjer- tet me - re sav - ner sin

Ven. Ej Hjer- tet me - re sav - ner sin Ven. f

V.2.

SOFIE. O Gud mit Hjærte hæver
af Lyst.

MATHIAS. Mens Nattergalen hæver
sin Røst.

SOFIE. Men nu skal Sorgen tie.

MATHIAS. Ja vel!

Jeg fandt jo min Sofie -

SOFIE. O Held.

BEGGE. ||: Du fandt jo Din Sofie. :||
O Held.

V.3.

SOFIE. Hvorledes har Du levet?
O tal!

MATHIAS. Ak, Livet var mig blevet
en Kval.

Jeg knap har spist og drukket
mig mæt.

SOFIE. Men nu er Sorgen slukket
komplet.

BEGGE. ||: Ja nu er Sorgen slukket :||
komplet.

Andantino. Jean Monet.
„Rien n'est si plaisant que la tournure.“

V. Ramler.

Ak ja ja ja ja ja Bor- det daek ket! Ak ja ja ja

Mdm. Raml.

ja ja_hvis han kom! Ak ja ja ja jeg er saa forskrækket. Ser De saa_dan gaar han he_le Dagen

om. Og det er ej nok, at han sig græmmer, men min staktsels Dreng sig daglig skæmmer, hvor han svinder, sik ke

Raml.

Palm.

Kin_der! Knap en Pil - le Kjød man. fin_der. Ak, ja ja ja ja! Naar blot man gi_der, fin_der man vel

Mdm. Raml.

Raml.

Math.

Mdm. Raml.

Ud_vej. Sig mig en! Ak ja ja ja ja! Ja hvor jeg li_der! Ja vi bli_ve snart til bare Skind og Ben.

Allegretto.

Sandr. „Vous qui loin d'une amante.“
Devienne.

VI.

Trør De Glæ - den her vil

Raml.

thro - ne? ak nej her bor kun For - træd; nej vælg De før et an - det Sted! Ak

Sandr.

ja ja ja_min Ko_nel Aa hun la'r sig let for so_ne, De er Mand i De_res Hus, De si-ger blot: Marche,

Raml. **Sandr.**

marche! el_lers faaer Du Snus! Ak ja ja ja! Der er et yndigt Sted der hen_ne; man sid_der

der saa dej_ligt bag en Stabel Bræn.de. Der hø_res in-gen Lyd, man ej vil ha' og der er

Raml. *mf* **Begge.**

Fred og Fryd, Hvad? Ja ja ja! Vi vil her_fra! Vi vil her_fra! De vil her_fra!

„J'ai parcouru le monde entiers“
Mathias. (La feeri des arts)

VII. **Allegretto.** *f* *mf* *fz*

V.I. Du ved, min ra-re Pi-ge,

Sofie.

i det Bor_ger-li-ge, der jeg al_drig Nej kan si-ge. Jeg skal i al-le Fald. Ja

om man ogsaa skal, det er og bli-ver dog et Bal. Du dandsed u-for-træ-den ind til Morgen-rø-den.

Math.

medens jeg mig ønskede Dø-den. Nej kun med Jomfru Mals jeg fik en lil-le Vals, og Hjærtet sad mig i min

Sofie.

Hals. Ja Du kan sag-tens si-ge Hør nu dog, min Pi-ge! Sofie. Ej det nyt-ter Dig at

Math. Begge.

skri-ge. Maa jeg dog først faa talt! Nej hør, det er for galt. Af Har-me er jeg næ-sten kvalt.

PALM. Parti med Dem jeg tager,
De med Rette klager.
MATHIAS. Saadan altid hun mig plager.
Men hør, min Engel, vær
Dog ej saa bøs og tyær!
SOFIE. Naa, nu skal jeg ha' Skylden her.
MATHIAS. Du ved, Du altid vilde
Mig saa gjerne drille.
SOFIE. O det er Din gamle Grille.

V.2.

MATHIAS. Hvorfor er Du saa stiv?
SOFIE. Mon jeg da ypper Kiv?
MATHIAS. Ja Du forbitrer mig mit Liv.
SOFIE. Nej hør, tag Dig ivær!
MATHIAS. Det vil jeg forsvare.
SOFIE. Aa det kan Du gjerne spare.
MATHIAS. Men dette Kjævlere —
SOFIE. Aa lad os være fri!
BEGGE. Ja nu er det med os forbi!

VIII. Allegro .

Palm. Vosb.

V. 1. Nu er alt i Stand, vi spi-se kan. Ja Ma-den ret skal

Palm. Vosb. Palm og Vosb.

sma-ge. Jeg har vundet Spil. Vi la-de vil, som om de ej var til. Som om de ej var til.

f

Kom, tag Plads! her sid-der man saa rart.

Sandr. og Raml. Vosb.

Tøm et Glas! det gjør Ho-ve-det klart. Un-der grøn-ne Trær, i saa-dant Vejr da sid-der man saa

Alle.

dej-ligt. Ja Gud! hvor der er dej-ligt her!

V. 2.

Mdm. RAMLER. Men saa spis, min Ven!
 RAMLER. Hm — Slagteren —
 Mdm. RAMLER. Aa lad Du ham kun snakke!
 VOSBORG. Men vi maa saa Skam
 Os ha' en Dram,
 For Jorden er lidt klam.
 PALM og VOSBORG. Ja Jorden er lidt klam.

SAND. og RAMLERS. Snak og le!
 Her har man det saa frit!
 PALM og VOSBORGS. Lad os se,
 Om De har Appetit!
 VOSBORG. Under grønne Trær,
 I saadant Vejr
 Da smager Maden dejligt.
 ALLE. Ja Gud! hvor Maden smager her!

Tempo del Valso. Sandr.

mf con octava ad libitum

N.W. Gade., Et Folkesagn.

IX.

Vl. Medens vort Hjer - te fry - de - fuldt slaar, Skaalen for Dem jeg pro - po -
 vs. Math. O min So - fi - el Skjæbnen var haard, nu dog til va - rig Fryd den

dolce.

Mdm. Raml. Raml.
 ne - rer. Gid de maa ny - de Kjer - ligheds Vaar! Ja de skal le - ve! Gra - tu -
 ven - des. So. Ja og fra nu af, hvor - dan det gaar, er det u - mu - ligt, vi kan

Vosb.
 le - rer! Se, hvor Lyk - ken nu sig for me - rer, er det dog ej et mærk - vær - digt
 skjæn - des. Ma. Rent u - mu - ligt! Pa. Ja men der hæn - des me - get u - mu - ligt i det - te

Alle.
 Aar? Se, hvor Lyk - ken nu sig for me - rer, er det dog ej et mærkvær - digt
 Aar. Ja u - mu - lig. kun - de det hæn - des, hvis det ej var et mærkvær - digt

1. 2. 3.
 Aar. ff
 Aar. f
 Fine.

V. 3.

SANDRUP. Her mellem Glæde ensom jeg staar,
 Ak i en Storm mit Skib mon kantro;
 Jeg søgte Trøst idag, som igaar.
 PALM. Atter imorgen hid De vandre!
 Søg fremdeles Trøst, men... hos andre!
 Alting kan findes i dette Aar.
 KOR. Trøsten let De finder hos andre;
 Husk, at det er et mærkværdigt Aar!
 SANDRUP. Trøsten maa jeg søge hos andre,
 Ak ja, det er et mærkværdigt Aar.

V. 4.

VOSBORG. Vistnok har Stormen raset i Aar,
 Rystet det Smaa og knust det Større;
 Kroner og Riger ligger i Skaar,
 Men vi kom selv dog paa det Tørre.
 Skaal for Anno otte og fyrre!
 Rasmusidet er et mærkværdigt Aar.
 KOR. Skaal for Anno otte og fyrre!
 Det er et godt og mærkværdigt Aar!